

og folk med erfaring fra private arbejdspladser samt et par, der stort set blot tager sig af telefonpasning og andre manuelle kontorfunktioner. Den centrale socialadministration udføres af fem rejsekonsulenter, der rådgiver og korrigerer socialvagterne.

2. Socialvagterne løser socialproblemer, som læger løser sygdomsproblemer. Altså stort set ubundet af lovregler og med tyngdepunkt i besøg på stedet.
3. Al finansiering er statslig. Den opdeles i en rammebevilling til rejsekonsulenterne og halvmånedsbetillinger til hvert af socialdistrikterne. Bevillingernes størrelse fastsættes på de enkelte års finanslove. For 1977-78 foreslår fremskridtspartiet 1 milliard kroner til rejsekonsulenterne og i alt 10,6 milliarder kroner til opsplitning på de

14.400 (600 gange 24) socialdistriktbetillinger eller som gennemsnit 740.000 kr.

Et andet mindretal (det konservative folkepartis medlem af udvalget) mener ikke, at kriteriet for sociale ydelser i alle tilfælde er retfærdigt, og er klar over, at der i visse tilfælde forekommer betydelige skævheder. En del af disse kan dog rettes rent administrativt, bl. a. i kommunerne. Mindretallet mener ikke, at udvalgets arbejde har givet grundlag for bestemte konklusioner og retningslinjer for regeringen, og advarer imod, at man gennem ændringer på ufuldstændigt grundlag kommer til at behandle enkelte grupper dårligere end tilsigtet, som f. eks. parcelhusejerne. Disse har meget ofte påtaget sig store renteudgifter, hvis fradragsberettigelse de pågældende ikke kan undvære inden for den samlede familieindkomst.

Peter Holst (V). Bertel Haarder (V). Anna Dorith Skriver (V).

*Jacob Sørensen (V). Jørgen Junior (FP). Erlendsson (FP),
næstformand.*

Poulsgaard (FP). Inge Krogh (KrF). Albertsen (S).

Hjortnæs (S). Inge Fischer Møller (S). Winnie Russell (S).

*Tastesen (S), Gunner Baunsgaard (RV). Ebba Strange (SF).
formand.*

Tove Jørgensen (DKP). Karen Thurøe Hansen (KF).